

Wolmeri-linnas : 1) 25mal Nääri-kuu p., lina-laot, 6 p.
 2) 25mal Heina-kuu pääwal. 3) 21sel Nihkli-kuu p.
 4) 25mal Talwe-kuu p., lina-laot.

Wolweti-m. : 16mal Talwe-kuu, lina-laot.

Wõnnu-linnas : 1) 15mal Käänta-kuu pääwal, lina-laot.
 2) 11mal Jaani-kuu pääwal. 3) 16mal Wiina-kuu p.
 4) 10mal Jõulu-kuu p., lina-laot.

Wõõhsus, Näpina kihelkonnas : 1) 9mal Lehe-kuu pääwal,
 Nigula-laot. 2) 10mal Jõulu-kuu pääwal.

Wõru-linnas : 1) 9mal Nääri-kuu pääwal, lina-laot.
 2) 2sel Käänta-kuu p. 3) 22sel Käänta-kuu p. suur
 sassa laot, 8 pääwa. 4) 10mal Jüri-kuu p., weisse-laot.
 5) 24mal Jaani-k. p. weisse-laot. 6) 10mal Leik-k. p.
 9) 24mal Nihkli-k. p., Nihkli-laot. 8) 9mal Wiina-k. p.
 lina-laot. 8) 10mal Talwe-kuu pääwal, weisse-laot.

Narwa-linn peab lina, weisse ja hobuse-laota 6maast kuni
 10ma Käänta-kuu pääwani — ja 20maast kuni 23mal
 Nihkli-kuu pääwani.

Wärawa taga alewis.

See oli värawa taga alewis. Seal elas
 ühes majas, mis waestest üürijatest kubises, oma
 enne-aegu wananenud naesega, sadulsepp Reinhold
 Grobe. Tema oli paremaid päiwi näinud, oli
 enne sellidega ja õpipoistega tööd teinud ja omast
 kohast jõukaks meheks saanud; ka ühe lapse oli
 tema naene temale kinkinud ja see oli neile wail-
 seks rõõmuks olnud. Aga sellest oli juba palju

aega. Näüd elas tema ühes kitsas tuas, mis
 töötuba ja elutuba korraga oli, ja pidi lappimise-
 ja parandamise-töödega leppima, mida lehwad
 naabrid temale andsiwad. Tema endist kofkuhoitud
 warandust oli üks kawal inimene paigale pannud,
 kesse kätte tema seda pea kergel wiisil usaldanud,
 nagu seda selles seisuses fagedast leitakse, ja tema
 last oli üks äkiline haigus wõtnud, lühikesel aega,
 homiku ja õhtu wahel.

Need saatused oliwad temast üht tuskalist,
 toorest meest teinud. Wihkamist selle ühe wasta,
 kes tema warandust raiskanud, wenitas tema kõi-
 tude peale, kes wähemas wiletsuses elasiwad, kui
 tema, ja oma perekondliku õnne kadumist pidas
 tema halastamata saatuse kiusatuseks. Ilma rõõ-
 muta, ilma armastuseta elas tema edasi, ennast
 kõigeist inimestest cemat hoides, niipalju kui tema
 wõis, kes siis ennast ka temast cemat hoidsiwad;
 tegi tööd kodu sõna lausumata nukras meeles ja
 omast naesest hoolimata, oli taltsitamata ja äkiline
 kõrtsis — üks neist õnnetumatesti loomadest, keda
 kahewõrra kahjetseda tuleb, sest et nemad oma
 õnnetust tunnawad ja see nende hinge kallal närib.

Naene kandis oma loormat tema kõrwas nukras
 wailuses, ei kaebanud, ei lootnud aga ka enam.
 Tema oli wailseks jäänud, nagu tema mees ka;
 kõi elu näis tema sees kustunud olema.